

THÁI BÌNH THỰC HIỆN CHÍNH SÁCH XÃ HỘI CỦA ĐẢNG VÀ NHÀ NƯỚC ĐỐI VỚI THƯƠNG BINH, NGƯỜI VỀ HƯU VÀ GIA ĐÌNH LIỆT SĨ

TRUNG CHÍNH

Theo tiếng gọi của Tổ quốc, những người con thân yêu của Thái Bình đã tầng tầng lớp lớp lên đường đánh giặc cứu nước. Non sông Việt Nam sẽ mãi mãi ghi nhận công hiến lớn lao của những người con ấy của Thái Bình.

Dưới lá cờ của Đảng quang vinh, Thái Bình đã luôn luôn là tuyến lửa của cách mạng. Nhà tù của đế quốc, với những tra tấn dã man và dụ dỗ quỷ quyệt đã hoàn toàn bất lực trước những con người kiên cường và bất khuất.

Từ cao trào của Cách mạng Tháng Tám 1945, trải qua hai cuộc kháng chiến trường kỳ chống Pháp và chống Mỹ, lại tiếp tục chống bọn bành trướng Trung Quốc và tay sai, bảo vệ biên giới phía Bắc và phía Tây Nam, những người con của Thái Bình có mặt trên khắp các trận địa, cùng với toàn thể nhân dân hoàn thành mọi nhiệm vụ, vượt qua mọi khó khăn, đánh thắng mọi quân thù.

“Chắc tay súng, vững tay cày”, Thái Bình vừa giương cao lá cờ đầu trên mặt trận nông nghiệp, vừa biểu lộ khí phách anh hùng của quê hương trên mọi chiến trường của đất nước.

Hơn sáu mươi Huân chương Độc lập vừa ban tặng cho các chiến sĩ, lão thành và gia đình liệt sĩ là sự bổ sung rực rỡ vào những phần thưởng cao quý mà Thái Bình đã tiếp nhận. Hàng chục vạn Huân chương lấp lánh trên ngực của những người con của Thái Bình. Hàng trăm vạn những Bằng vàng và Bằng khen được rải ra trên khắp các thôn xóm và được treo trên tường vách của mỗi gia đình.

Mỗi năm, hàng vạn và hàng vạn những người con của Thái Bình sau khi làm tròn những vụ về vang dội với đất nước đã trở về trong lòng quê hương và được chào đón như những người đáng yêu quý nhất.

Sở Thương binh xã hội Thái Bình được vinh dự ghi vào sổ vàng của mình những tên tuổi kính yêu của 16.900 cụ về hưu. Ra đi khi tóc còn xanh, trở về với mái đầu đã bạc. Những mái đầu ấy đã từng bao năm trắng dần trong sương gió và khói lửa của đấu tranh! Những mái đầu ấy tiêu biểu cho phẩm chất cao quý của người cách mạng. Đó là những tấm gương mãi mãi sáng ngời cho các thế hệ con cháu tiếp tục tiến lên.

Sở Thương binh xã hội Thái Bình đã cảm động đón tiếp 17.200 thương binh nặng, nhẹ. Với truyền thống của quê hương, với quá trình được tôi luyện ở chiến trường, các anh đã trở về với tư thế của người quân nhân cách mạng. Chủ nghĩa anh hùng trong chiến đấu ở tiền tuyến đã chuyển thành chủ nghĩa anh hùng trong xây dựng ở hậu phương. Các anh đã đem về cho quê hương những nguồn sinh lực từ lò lửa của chiến tranh giữ nước. Các anh lại tiếp thu cho mình nguồn nghị lực vô tận từ tình thương của gia đình, của bà con, của thôn xóm...

Các anh là niềm tự hào của quê hương. Trong ánh mắt và nụ cười của các anh đã luôn luôn rực sáng một tinh thần lạc quan và tin tưởng. Kể cả ở những anh đã bị liệt một phần thân thể, những anh đã hỏng mắt, hỏng tai, những anh đã mất đi một cánh tay hay một ống chân, những anh còn nhức nhối trong người ở vết thương chưa lành hẳn.

Khi đón tiếp các anh, quê hương không khỏi tưởng nhớ đến những người con yêu quý đã ra đi mà không bao giờ trở lại. Họ đã ngã xuống để đồng đội tiến lên phá tung đồn giặc. Máu họ đã nhuộm đỏ núi rừng khi xẻ dọc Trường Sơn. Mồ họ đã rải trên khắp miền Nam yêu quý.

Những người ấy không bao giờ chết. Họ sống mãi trong lòng Tổ quốc, trong lòng quê hương Thái Bình, trong lòng mỗi người chúng ta, trong sự nghiệp của chúng ta hôm nay và ngày mai.

Trong khi các anh lên đường chiến đấu thì ở quê hương, những người mẹ, những người vợ của các anh đã nổi lên như những nữ anh hùng. Truyền thống dân tộc không chỉ chiếu sáng ở tiền tuyến mà còn rực rỡ cả ở hậu phương.

Không có sức mạnh vô tận của lòng yêu nước thì không thể có nghị lực lớn lao như thế ở người phụ nữ Việt Nam. Không thể có bài ca nào nêu được đầy đủ những phẩm chất cao quý của cô gái Thái Bình, cô gái Việt Nam.

Từ lãnh đạo kinh tế, quản lý xã hội, xây dựng văn hóa, các cô gái Thái Bình còn đảm đương mọi công việc trong nhà, bảo đảm no ấm cho mọi người, săn sóc mẹ già, nuôi dạy con thơ... Không những tiếp tế lương thực đủ nuôi quân, phụ nữ Thái Bình còn gửi những người thân yêu nhất của mình ra tiền tuyến.

Nhân loại sẽ mãi mãi nghiêng mình trước những bà mẹ Việt Nam đã vì độc lập của Tổ quốc, vì tự do của con người, vì hòa bình của thế giới, gửi một con, hai con, cho đến sáu, bảy con ra tiền tuyến. Có những bà mẹ đã tiễn chồng lại tiễn con và tiếp tục tiễn cháu lên đường. Có những bà mẹ đã hàng chục năm mong chờ, nhưng cả chồng và cả con đã chẳng bao giờ trở lại. Có những bà mẹ đã không ngần ngại cho đứa con duy nhất của mình ra tiền tuyến. Hơn 500 người con một ấy đã bỏ mình là nỗi đau thương vô hạn của người mẹ. Nhưng không thể nào khác được. Chiến đấu cho độc lập của Tổ quốc và bảo vệ danh dự của con người, đó là lẽ sống của cả mẹ và con. Không thể sống ươn hèn và đi ngược lẽ sống ấy.

Kính cẩn trước những đau thương cao cả ấy, toàn thể nhân dân nhận rõ trách nhiệm thiêng liêng của mỗi người là phải làm gì để săn sóc, giúp đỡ những bà mẹ, những người vợ, những đứa con sống trong tang tóc ấy.

Nhiều xã đã tổ chức làm nhà cho những gia đình liệt sĩ ở chật chội và giột nát. Nhiều hợp tác xã đã ưu tiên phân phối ruộng tốt cho gia đình liệt sĩ và giúp đỡ một phần trong lao động canh tác.

Tình cảm chung hướng về những đứa con liệt sĩ. Thầy giáo, bạn bè và thôn xóm tạo điều kiện cho các cháu được học tập tốt và nhanh chóng trưởng thành, xứng đáng với những người cha quang vinh của các cháu.

Nghĩa trang liệt sĩ được sửa sang trở thành nơi giáo dục truyền thống cho các thế hệ.

Anh chị em thương binh trở thành đối tượng được kính yêu, chăm phục và học tập.

Nói chung, ở khắp mọi nơi, nhân dân đều hài lòng về thành tích đã qua và thái độ hiện nay của đội ngũ thương binh, của các cụ về ông, của các gia đình liệt sĩ.

Tại các gia đình liệt sĩ, các cụ già chẳng nguôi lòng thương nhớ những đứa con đã hy sinh. Những xóm làng ngày thêm giàu đẹp, tình cảm sâu sắc của bà con luôn đem đến cho các cụ một niềm an ủi và tự hào.

Hình ảnh người ra đi không bao giờ phai nhạt ở những người vợ hiền bao năm đợi chờ. Dù ở vậy nuôi con hay hoàn cảnh buộc phải bước đi bước nữa thì những kỷ niệm người xưa và mối tình chân chính vẫn luôn luôn nâng các chị lên trong cuộc sống hôm nay.

Các em con nhà liệt sĩ hầu hết là những con ngoan, trò giỏi. Các em đều muốn như Lê Mã Lương không coi sự hy sinh của cha như một nhíp cầu bắc sẵn đến tương lai và hạnh phúc. Được sự săn sóc của quê hương, các em đều biết lấy tấm gương rực rỡ của cha làm sức mạnh lôi cuốn các em trong lao động, học tập về chiến đấu.

Các cụ về hưu tiếp tục đem nhiệt tình gánh vác những công việc hợp đối sức khỏe và tuổi già mà địa phương đã trao gửi. Nhiều hàng cây do các cụ trồng đã tỏa bóng mát trên con đường thẳng tắp. Các cháu thiếu nhi được các cụ dạy bảo và dìu dắt. Các cụ thường là những người hòa giải các vụ xích mích trong gia đình và ngoài thôn xóm. Các cụ củng cố thêm cuộc sống đoàn kết, tương trợ, an vui, hạnh phúc của quê hương.

Anh chị em thương binh thường cũng tham gia đủ mọi loại công việc: làm bí thư Đảng ủy, làm chủ tịch xã, làm chủ nhiệm hợp tác xã, làm đội trưởng đội sản xuất, phụ trách các công việc văn hóa, giáo dục, thông tin, quân sự. Ở mọi cương vị, anh chị em đều biểu lộ tinh thần trách nhiệm, khả năng tổ chức và kinh nghiệm lãnh đạo của người cán bộ quân nhân được rèn luyện lâu ngày trong chiến đấu.

Điều quan trọng đã đem lại cho các anh sự hăng say trong lao động và niềm vui trong cuộc sống chính là tình thương yêu đùm bọc của quê hương. Các anh sống giữa

quê hương như sống trong lòng người mẹ hiền: người Mẹ Thái Bình, người Mẹ Tổ quốc Việt Nam. Tất cả đều săn sóc anh, giúp đỡ anh và tin cậy ở anh.

Còn gì đẹp hơn mối tình giữa anh thương binh với người vợ chung thủy? Có nhiều anh đã không muốn trở về nhà sợ làm tủi lòng người yêu vì đôi mắt anh đã mù hoặc đôi tay anh đã cụt. Nhưng sự thật thường làm cho các anh kinh ngạc và cảm động. Hầu hết những người vợ hiền ở quê hương đã dành cho các anh một mối tình thương đậm thắm và sâu sắc hơn điều anh vẫn nghĩ rất nhiều. Gạt bỏ cái vẻ bề ngoài tàn tật của anh, những người vợ hiền của nông thôn Thái Bình, nông thôn Việt Nam đã tìm thấy ở các anh cái đẹp chân chính của con người: cái đẹp tỏa sáng ra từ những tâm hồn vô cùng cao cả.